

Võlumetsa aarded

Eliise toa seinal ripub suur kalender, mille ta ise meisterdas. Mille poolest see teistest kalendritest erineb? Oi, aga selle poolest, et numbrid on vastupidises järjekorras: 30, 29, 28 ja nii edasi. Number 1 asemel ilutseb aga kalendris suur tort, sest nii kujutab Eliise oma sünnipäeva. Iga hommik, enne kui ta hambaid peseb ja kooli läheb, värvib ta ära järgmise ruudu ning röömustab, et aasta lemmikpeoni on jäänud üks päev vähem oodata.

Täna hommikul vajus Eliise mõttesse, kui värvis ruutu number 21. Aeg hakkas otsa saama, kuid tal polnud ikka veel külaliste nimekiri koos. Kutsed polnud ka valmis ja peokoht polnud välja valitud. Ja siis tuli veel mõelda, mida ta kingiks soovib ja mida selga panna!

Pärast tunde ja muusikakooli, kus ta käis viiulit õppimas, kiirustas Eliise tagasi koju. Kogu päeva oli ta mõttes koostanud nimekirju ja sünnipäeva planeerinud. Koju jõudnud, läks ta kohe oma tuppa. Õhtul, kui isa kõiki sööma kutsus, saabus tulevane sünnipäevalaps hunniku paberilehtedega kööki.

„Mis seal nii tähtsat on, et sa ei saa seda isegi söögi ajal kõrvale panna?“ imestas isa, kui kõrvitsasuppi kaussidesse tõstis.

„Siin on kõik kirjas, mida mul sünnipäevaks vaja läheb,“ vastas Eliise ja korjas maha pudenenud paberid kokku.

Pärast õhtusööki tutvustas ta peoplaane ka perele. See oli esimene aasta, kui Eliise oli lubanud kõik ära korraldada. Eelmised kaheksa aastat olid ema ja isa seda ise teinud.

Plaan oli järgmine. Sünnipäevateema: muinasjutukangelased. Eliise lemmikud olid võlurid, nii et ta kavatses end riietada võluriks. Klassikaaslased võisid kanda ka superkangelaste kostüüme. Palju klassikaaslast. Sellal kui Eliise nimekirja ette luges, loendas Margus sõrmedel, mitu külalist peole tuleb. Eliise pidi seda mitu korda tegema, sest Margusel ja isal, kes aitas väikevennal loendada, läks lugemine pidevalt sassi. Lõpuks lugesid nad kokku 36 sõpra ja kaheksa sugulast.

Eliise otsustas, et nii suure seltskonna võõrustamiseks läheb vaja suurt laeva. Parimal juhul piraadilaeva koos aardekaardiga. Ta kujutles, et pardal mängivad viiulid ja mustkunstnik teeb trikke. Mustkunstniku idee oli ta saanud tädi Anne-Mari sünnipäevalt. Keegi ei saaks arugi, millal laev teele asub ja kohale jõuab, laev seilaks lihtsalt ühele asustamata saarele, kus toimubki sünnipäevapidu ja otsitakse koos piraatidega peidetud aaret. No ja kui aare on leitud, siis on muidugi aeg torti süüa. Torte on rohkem kui üks, nii et pärast söömist jätkub seda ka tordisõjaks.

Kui Eliise oma plaani ette oli kandnud, jäi laud vaikseks. Margusel oli juba pearätt käes ja ta palus, et ema talle silmaklapi teeks. Seejärel uuris isa: „Eliise, kas sa oled sünnipäeva eelarve peale ka mõelnud?“

„Mis see eelarve veel on?“ oli Margus väga huvitatud.

„See on hinnang, kui palju nii suurejoonelise sünnipäeva peale raha kulub. Ja kas meil on üldse võimalik nii palju kulutada,“ selgitas ema.

Eliises tekitas see aga nii suurt hämmingut, et ta ei teadnud, mida öelda. Tegelikult polnud talle pähegi tulnud, palju sünnipäev maksma läheks. Ööbikute perel oli komme, et kingituse asemel hoolitsesid ema ja isa laste sünnipäeva korraldamise eest. Eliise oli lihtsalt arvanud, et seekord juhtub sama.

„Noh, kui laias laastus arvutada ... ee ... võib selline pidu maksma minna rohkem kui nädalane perepuhkus. Ja selleks tuleb terve aasta raha koguda,“ ütles isa, kes asjad selgelt ja loogiliselt kokku võttis nagu tavaliselt.

„Kas see tähendab, et mul ei tulegi siis sünnipäeva...?“ piiksatas Eliise väriseval häälel.

„Meie arvates on sul suurepärane plaan. Selle elluviimiseks kulub lihtsalt väga palju raha ning kui sa tahad, et see kõik mahuks pere-eelarvesse, peaksid hakkama varakult valmistuma. Mis sa arvad, kui jätaksime selle plaani sinu järgmiseks, 10. sünnipäevaks, et jõuaksime nii suure peo jaoks terve aasta raha koguda?“ pakkus ema välja.

„Aga mida ma siis seekord teen?“ küsis tüdruk, kelle sünnipäevaplaan oli hetkega minema pühitud.

„Istume õige maha ja arutame koos läbi, mida sinu sünnipäevaks korraldada,“ soovitas ema,

kes oli pere parim finantsekspert.

Ema abiga ja isalt aeg-ajalt nõuandeid saades koostas Eliise uue külaliste nimekirja. Algne nimekiri sisaldas kõiki Eliise tuttavaid, isegi neid, kellega ta eriti ei suhelnud. Selleks, et peo eelarvet kahandada, soovitasid isa ja ema sünnipäevale kutsuda ainult need sõbrad, kellega Eliise kõige rohkem läbi käis, kellest ta kõige rohkem puudust tunneks ja kelle seltsis tal kõige lõbusam oleks. Lõpuks jäid nimekirja tõeliselt lähedased sõbrad ja sugulased.

Eliise meisterdab koos emaga nõiakostüümi ja on sellega maailma vägevaim võlur. Laevaidee jääb ka kõrvale, sest vanaema kardab vee peal sõita ja pealegi ajab see tal südame pahaks. Siis tuli aga isal suurepärane mõte. Ta tegi ettepaneku korraldada aardejaht Ööbikute kodu lähedal metsas. Tal oli ka mõte, millist magusat aaret peita ja milliseid vihjeid metsa alla poetada. Nii saigi peo asukoht selgeks ning see ei maksnud midagi! Pere otsustas koos, et Eliise mängib ise külalistele viiulit. Ühtlasi oleks see ta esimene kontsert, mis ajas ta väga elevile.

Uus plaan tundus imetore ja pere puhkusereisi eelarve jäi puutumata. Eliise pani sünnipäevale toreda nime: „Võlumetsa aarded“. Kui Eliise valmistus juba oma tuppä lippama, et välja mõelda, millised kutsed kujundada, esitas isa talle veel ühe küsimuse: „Ja mida sa kingiks soovid?“

Eliise tahtis jalgratast ja võlukeppi. Samuti tahtis ta kuuma õhupalliga lennata ja oma telefoni. Soovidest tal puudu ei tulnud – need oskas ta ühe hingetõmbega ette vuristada.

„Aga külalised ju ei tea, mida sa soovid,“ märkis isa.

„Ja osa kinke, millest sa unistad, on väga kallid,“ lisas ema.

Järsku taipas Eliise, et sünnipäeva korraldamine on ikka raske ülesanne küll. Kui vanemad seda ise tegid, oli kõik poole lihtsam.

Eliise oli segaduses, mida kingisovidega peale hakata, kuid jälle oli emal soovitus olemas: „Pane õige kutsesse kirja, et kogud unistuse jaoks raha, aga see on nii hinnaline, et saad selle ainult kõigi abiga. Siis ei kingita sulle asju, vaid hoopis raha, mille eest saadki endale ratta osta või summa mõne veel suurema unistuse jaoks kõrvale panna.“

See idee Eliisele meeldis ning ta lisas: „Äkki palun kõigil võlujoonistuse teha ja kleebin need pärast loitsuraamatusse. Ja aardekaardi kleebin sinna ka.“

„Suurepärane mõte!“ kiitis isa ja noogutas innuga kaasa.

Eliise lippas kutseid tegema, isa hakkas aga aardejahti kavandama. Margus, kellel oli ühe silma peal silmaklapp, võitles puust mõõga abil nähtamatute vaenlastega. Eurol olid ka silmad kinni seotud ja ta jooksis toas ringi nagu piraadikoer. Või siis üritas ta lihtsalt silmaklapist lahti saada. Ema otsis internetist kõige kaunimat kangast, millest maailma kõige vägevamale võlurile kleiti õmmelda.